

D. Cox 18

Jens Nielsen

UNIVERSITETSBIBLIOTEKET I BERGEN

1825

Jens Nielsen

Jens Nielsen

Jens Nielsen

Jakob Andr. Samuelsen

Librar 831

Hans Nielsen Hauge

814528

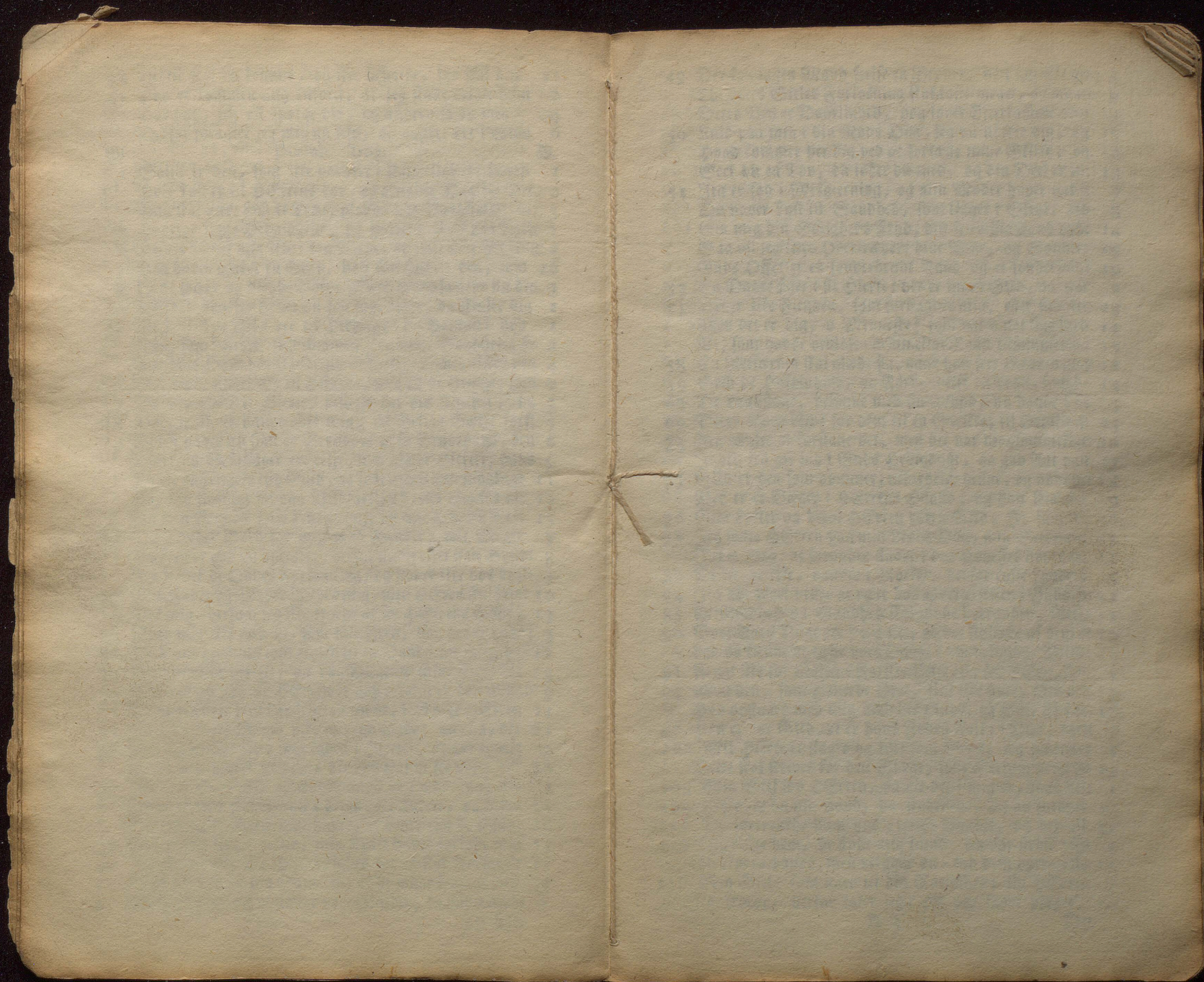
Anvisning til nogle mærkelige Sprog i Bibelen.

Cap.	Første Mose Bog.	Bersene.
1	Guld sagde: Vorder Eys! og der blev Eys	3
3	Deres Dyne oplodes, at de vare nøgne, og de hestede	7
	Jeg hørde din Røst i Haven, og frygtede mig; thi jeg	19
	Jeg vil sætte Fiendskab mellem din Sæd og Qvindens	15
	I dit Ansigt's Svæd skal du æde dit Brød, indtil du	19
4	Hæren sagde til Cain: Gjør du godt, saa er du beh:	7
6	Guds Sonner saae Menneskens Døttre, at de vare sk:	2
	Min Aand skal ikke trøtte med Mennesket evindel:	3
8	Menneskens Hjertes Tankter ere onde af hans Ungdom	21
11	Lader os bygge et Taarn, hvis Spidse kan naae op til	4
	Hæren farer ned og blander deres Tungemaal, at de	7
13	Kiere! lader ikke være Trætte mellem mig og dig, og	8
15	Frygt ikke, Abraham! Jeg er din Skjold og store Løn	1
	Han troede paa Hæren, og det blev regnet til Retfærd:	6
18	Haver jeg fundet Raade for dine Dyne, da aak ikke din	3
	Han byder sine Børn og sit Huns at bevare Hærens Væp	19
	Jeg haver begyndt at tale, alligevel jeg er Støv og Aske	27
	Bliv ikke vred, maaskee der findes ti Retfærdige	32
19	De som vare for Hunsen, sloge de med Blindhed, raade	11
25	Jacob sagde: Svær mig! Og Esau svær, og solgte sin	32
27	Esau var Jacob hadsk for den Betsignelses Skyld, som	41
28	Jacob drømte, seer en Stige op til Himmelen, og see	12
31	Eders Fader haver bedraget mig, og forvent min Løn ti	7
37	Og Joseph tørde deres onde Rygte for deres Fader	2
39	Hvorledes skal jeg giøre den store Ondskab, og synde i:	9
42	Di forskyldte dette; vor Broder saae vi i Siels Angest, h:	21
43	Josephs Hjerter brændte mod hans Broder, han opsogte	29
45	Han sagde til sine Brødre: Rivee ikke paa Meyen	24
Cap.	Anden Mose Bog.	B.
1	Egypterne gjorde Israels Levnet beski med haard Træld:	14
3	Guld raabte midt af Tornebusken, og sagde: Mose!	4
4	Jeg haver ikke hid til dags været en veltalende Mand	10
	Hvo haver givet Mennesket Mund? gjør stum eller döv	11
5	Hvo er den Herre, hvis Røst jeg skal adlyde, at lade Isr:	2
	Lad Trældommen blive svar, at de ikke agte loanagtige	9
	I have gjort os ildelugtende for Pharao og hans Tjenere	21
7	Trolofsarlene kastede sine Kieppe, de bleve og til Slang	12
14	I skal see, Hæren skal stride for Eder, I, I skal tie	14
22	Jeg vil forhærde Egypterne, og blive æret paa Phar:	17
	21	Israels

- Israels Børn gif igiennem Havet, det var en Munn 22
 16 Gid vi havde døet i Egypten, da vi sad hos Rindary: 3
 17 Naar Mose opløste sin Haand, da fik Israel Overh: 11
 20 Jeg er Herren din Guld, nidkier, som hiemsøger Fædr: 5
 Du skal ikke tage Guds Navn forfængelig; thi Herren 7
 21 Tael du, vi vil være lydige; lad Guld ikke, at vi ikke døe 19
 Guld er kommen at forsøge Eder, at I skal ikke synde 20
 31 Den syvende Dag er Hvile; den, som arbejder skal dødes 15
 32 Folket satte sig ned at æde og drikke, og stode op at lægge 6
 Moses saae Kalven og Dandsen, da optændtes hans 19
 33 Forlad deres Synid! hvis ikke, da udslæt mig af din B: 32
 Hver den som synder mod mig, vil jeg udslætte af min B: 33
 33 Thi Mennesket kan ikke see mit Ansigt, og leve 20
 Cap. Tredie Mose Bog. B.
 5 Hører nogen en bande, og ikke giver det tilkiende, da 1
 20 Derfor helliger Eder; thi jeg, Herren Eders Guld, er h: 7
 Hvo som bander Fæder eller Moder, skal visselig dødes 9
 Cap. Fjerde Mose Bog. B.
 11 Jeg kan ikke alleene bære dette Folk, det er mig for svært 14
 Jeg vil tage af din Mand, og lægge paa dem 17
 Er du nidkier for mig, gid alle Herrens Folk var Pr: 29
 Der Riset var mellem Tænderne, optændtes Herrens 33
 16 Korah og hvert Menneske hos ham foer levende ned i H: 33
 20 I skal ikke komme ind i det Land, fordi I var gienstride: 24
 21 De taledes mod Guld, her er ikke Brød eller Vand, 5
 Da sendte Herren brændende Slang, de bede, da døde 6
 Mose gjorde en Raaerslange, satte paa en Slang, og 9
 22 Da aabnede Herren Asenindens Mund, hun sagde til 28
 23 Bileam sagde til Balak: Han saae ikke Uret i Jacob 21
 25 Folket begyndte at bedrive Hver med Moabitternes D: 1
 Lad ophænge dem mod Solen, saa skal Herrens grum: 4
 Cap. Femte Mose Bog. B.
 6 Du skal elske Herren din Guld af gandske Hierte, aand: 5
 Og disse Ord, som jeg byder dig, skal være paa dit H: 6
 11 Jeg lægger for Eders Ansigt Betsignelsen og Forband: 26
 28 Dig ikke fra disse Ord, som jeg byder dig, til høyre 14
 Cap. Josæ Bog. B.
 6 Staden skal være sat i Band, allene den Skioge Rahab 17
 23 Jeg gaar al Riiders Gang, I skal vide, at ikke et Ord 14
 24 Folket sagde til Josæ: Ingenlunde, vi vil tiene Herren 21
 I ere Vidner mod Eder, I har udvalgt at tiene Herren 22
 Cap. Første Samuels Bog. B.
 15 Der du var liden i dine Døne, salvede Herren dig til 17
 Men Herren haver Behagelighed i Offer? at adlyde er 22
 Gien:

Gienfridighed er en Trældoms Synd, og at blive ved 23
 16 Herrens Mand vige fra Saul, og en ond Mand fra 14
 17 David omhandle hans Everd: Jeg kan ikke gaae; thi 39
 David var stærkere end Philisterne med Svingen og 50
 18 Qvinderne sang: Saul har slaget Tusinde, og David ti 7
 Da optændtes Sauls Drede; thi det Ord var ondt 8
 24 Fra Ugudelige skal udgaae Ugudelighed; men min H: 14
 Herren skal domme mellem mig og dig, udføre min S: 16
 Cap. Anden Samuels Bog. B.
 7 Han skal være mig en Søn, naar han mishandler, da 14
 11 David vandrede paa Taget, saae en Qvinde badede sig 2
 12 Davids Drede optændtes, sagde: den Mand er Døds: 5
 Nathan sagde til David: du er Manden; saa sagde H: 7
 Du haver gjort det i Landom, men jeg vil gjøre denne 12
 Jeg haver syndet. Herren haver borttaget din Synd 13
 Kan jeg endnu hente det tilbage? jeg farer til det, det 23
 16 Simeon bandte David, og slog til ham med Steene, og 6
 Min Søn søger efter mit Liv; hvi skulle ikke denne 11
 Cap. Første Kongernes Bog. B.
 17 Du skal drikke af Kæffen; og jeg haver budet Kavnene 4
 Meslet i Krukken blev ikke fortæret, efter Herrens Ord 16
 18 Achab sagde til Elias: Er du den som forsyrrer Ifr: 17
 Jeg forsyrrer ikke, men du som falder fra Guds Bud 18
 21 Hør mig, Hære! at dette Folk maa vide, at du 37
 21 Jesabel lader steene Naboth; Achab faaer Wiingard 15
 21 Achab sagde til Elias: Haver du fundet mig, min Fiende 20
 22 Propheternes Ord er som eet, lad dit Ord være lige 13
 Det som Herren siger mig, det vil jeg tale 14
 Jeg vil være en løgnagtig Mand i Achabs Propheters 22
 23 Edechias slog Michans; hvilke Dey tog Herrens Mand 24
 Cap. Jobs Bog. B.
 1 Guds Børn kom for Herren, da kom og Satan midt 6
 2 Gud for Gud, og alt det en haver, gives for sit Liv 4
 Du taler daarlig; skulle vi allene tage det Gode af Gud 10
 3 Fortabt vorde den Dag, hvilken jeg er fød, og den Nat 3
 9 Om han haver Lyst til Trætte, saa kan han ikke svare eet 3
 10 Fordøm mig ikke, som en Ugudelig; lad mig viide, hv: 2
 12 De, som rase mod Gud, er meget trygge, ja den, som 6
 13 Thi I sammensye Løgn, I ere unyttige Løger 4
 Skal det blive godt, naar han skal undersøge eder? ville 9
 Vil han slaae mig ihjel, skulle jeg dog ikke haabe? jeg 15
 11 Han er min Salighed; men ingen Dyenskaff skal kom: 16
 14 Et Menneske lever en stakket Tid, og mættes af Uro 1
 Gaaer op som et Blomster, afflaares som en Skjage, og 2

38 Hidtil skal du komme, og ikke længere, her skal den 11
 41 Hvo er kommen mig tilforn, at jeg skulle betale ham 12
 42 Her dog, jeg vil spørge dia, og undervise du mig 14
 Derfor foragter jeg mig nu selv, og angter det i Stov 6
 Psalme Dog. 2.
 1 Salta er den, som ikke vandrer i Ugudeligheds Raad 1
 2 Hvis Lyst er til HErrens Lov, og grunder Dag og Nat 2
 3 Han skal være som et Træ, planter hos Vandbække, der 3
 4 Hvorfor knuse Hedningene, og grunder Folk paa Forsk 1
 5 HErrer! straf mig ikke i din Brede, og tagt mig ikke i din 2
 6 Han haver gravet en Grav, han skal falde i den, som 16
 7 Af de spæde og diende Børns Mund grundfæstede du din 3
 8 HErrer! hvorfor skaer du saa lagt borte, og skuler dig 1
 9 HErrer! hvo skal være til Herberge i dit Paulun? hvo 1
 10 Den, som vandrer fuldkommen, og taler Sandhed i sit 2
 11 For hvis Øjne den Ugdelige er forskudt, men elsker den 4
 12 Mit Gode naaer ikke til HErren, men til de Hellige, som 2
 13 Du prøvede mit Hierte, besøgte det om Natten, du 3
 14 Dødens Reeb omspændte mig, og Belias Bække forf 3
 15 Solen gaar ud som en Brudgom af sit Brudehuus, den 6
 16 HErrens Befalinger ere rette, som glæde Hiertet, hans 9
 17 De ere anseeligere end Guld, og sødere end Honninglage 11
 18 Hvo kan forstaae sig paa Vidsfarelser? rens mig fra mi 13
 19 Lad min Munds Tale behage dig, og mit Hiertes Bet: 15
 20 Du bereder Bord for mig mod Fiender, mit Bøger 3
 21 HErren er god og oprigtig, derfor underbiser han Synd: 8
 22 Jeg hader de Ondes Forsamling, og sidder ikke hos de ll: 5
 23 Min Fader og Moder forlode mig, men HErren skal sam: 10
 24 Vær mig, dersom jeg ikke troede at see HErrens Gode: 13
 25 Drag mig ikke med de, som tale Fred, dog der er ondt i 3
 26 Du haver omvendt min Hylen til en Dands for mig, du 12
 27 Der jeg vilde det tie, da vansmægtede mine Been for 3
 28 Smager og see, at HErren er god, salig er den Mand 9
 29 De unge Løber blev hungrige, men de, som søge HErren 11
 30 De lode deres Mund vide op, og sagde: ha, ha, det 21
 31 Den Ugdelige siger mig inden i Hiertet, at der er ikke 2
 32 Hos dig er Livets Kilde, i dit Lys skal vi see Lyset 10
 33 Lad din Brede ikke optændes imod de Onde; vær ikke 1
 34 Deres Sværd skal komme i deres eget Hierte, og deres 15
 35 Der lider den Retfærdige haver, er bedre end de Ugud: 16
 36 Mit Hierte skaer heftig, min Kraft haver forladt mig 11
 37 Jeg skuler ikke din Retfærdighed for en stor Forsaml: 11
 38 Send dit Lys og din Sandhed, at de maae ledsage mig 3
 39 Ved dit Navn vil vi stange vore Fiender, og undertræde 6

49 Der kan ingen Mand frelse en Broder, han kan ikke give 8
 Thi deres Siæles Forløsning skal koste meget, og maatte 9
 Deres Vey er Daarlighed, dog lover Efterskiere dem 14
 50 Kald paa mig i din Røds Dag, jeg vil udfrie dig, og 15
 Hvad kommer det dig ved at fortælle mine Skikke; og 16
 51 Seer du en Lyb, da løber du med, og din Deel er mi: 18
 Jeg er fød i Misgierning, og min Moder haver undf: 7
 Du haver lyst til Sandhed, som ligger i Skul, lad 8
 20 Giv mig din Saligheds Gryd, din frivillig Aand opb: 14
 7 Saa vil jeg lære. Overtrædere dine Veye, og Syndere 15
 8 Guds Offer er en sonderbrudt Aand og et sonderstødt 19
 53 En Daare siger i sit Hierte: der er ingen Guld, og gjør 2
 55 Det er ikke Fienden, som forhaaner mig, eller naatte 13
 Men det er dig, o Mennecke! som har agtet lige med 14
 1 Vi, som havde ventligen hemmeligt Raad tilsammen og 15
 58 En Retfærdig skal glæde sig, naar han seer Hævnen, og 11
 59 Grib de Hofmodige, og Forbandelse og Loan, som de 13
 62 De raadslaar, veligne med sin Mund, og bande i sit 5
 69 Deres Bord blive for dem til en Skrifte, til Betaling: 23
 73 Jeg tænkte at forstaae det, men det var uhyggeligt 16
 Indtil jeg gik ind i Guds Helligdom, og gav Mig paa 17
 75 Guld er den som dommer, nedtrykker demne, og opbøyer 18
 82 Der er et Bæger i Herrens Haand, og han stænker 9
 76 Gior Løfter og betal Herren eders Guld, I, som ere 12
 77 Jeg søgte Herren paa min Røds Dag, min Siel væg: 23
 Jeg er svag: at forandre staaer i den Høyses høye H: 11
 82 De kiende ikke, vandre i Mørket, derfor ryste Landets 5
 84 Jeg udvalgte heller at være hos Dørtærskelen i Guds H: 11
 85 Miskundhed og Sandhed skal møde hverandre, Retf: 11
 90 Vore Mars Dage ere 70 a 80, og det skolestic af dem er 10
 92 Lad os kiende at tælle vore Dage, at vi bekomme Wiis: 12
 91 Frygt ikke for Mættens Forstrælfelse, og for Pilen, som 5
 94 Rou den, som plantede Dret, skal ikke høre, eller den 9
 95 Hvo opstaar med mig mod det Onde, og stiller sig hos 16
 95 Han er vor Guld, vi er hans Røds Folk; i Dag, der: 7
 102 Mit Hierte er slaget og tørt som Græs, jeg glemmer 5
 102 Dette skal skrives for den Slægt, som efterkommer, og 19
 103 Min Siel lov Herren, og alt det i mig er, hans hel: 11
 104 Udsender du din Aand, da skædes de, og du foruher 30
 106 De forternede ham hos Trettes Vandet, og det gik 32
 109 Jeg elskte dem, de stode mig imod; jeg var stedse i B: 4
 Lad dem forbande, men veligne du: lad dem oprense sig 28
 116 Min Siel! kom igjen til din Røstlighed; thi Herren 7
 Jeg troede, derfor taler jeg; jeg var saare plaget 10

- Det er en kosteligt for Herren, naar hans Hellige doe 15
 118 Herren er med mig, jeg vil ikke frygte; hvad kan et 6
 119 Sag ikke Sandheds Ord fra min Mund, thi jeg ventet 43
 Jeg haver Samqvem med alle dem, som frygter dig, og 63
 Det var mig godt, at jeg blev ydmuget, at jeg kan lære 71
 Derfor din Lov ikke havde været min Lyst, da havde 92
 Jeg er bleven klogere end alle dem, som lærte mig 99
 Mine Forsølgere ere mange, men jeg haver ikke bøjet 157
 Der er stor Fred for dem, som elske din Lov, og ikke 165
 120 Jeg er fredsommelig; naar jeg taler, ere de færdig til 7
 123 Ligesom en Dieners Dyne see paa sin Herres Hænder, 2
 Der Siel er meget mat af de Stoltres Bespottelse, af 4
 124 Da havde de opsluget os levende, der deres Brede var 3
 126 De, som saas med Graad, skal hofte med Frydesang 5
 127 Derfor Herren ikke bevarer Staden, da vaage W: 1
 135 De have Mund, og kan ikke tale, de have Dyne, og 16
 137 De begjærede, som holdt os fangne, at synge, og de 3
 139 Guld! gid du vilde ihjelslaae en ugudelig og blodgierr: 19
 Randfag mig, Guld! og kiend mit Hierte; prøv mine 23
 141 En Retfærdig banke mig, det var en Velgierning, og 5
 Cap. Ordspøgs Bog. 11
 1 Hvor længe vil I Vanvittige og Bespottere have Lyst til 22
 Jeg vil lee i eders Ulykke, naar det kommer, som I fr: 26
 3 Korlad dig paa Herren i dit gandske Hierte, og ikke 5
 19 Adlyd Raad, modtag Tugt, at du kan blive viis 20
 20 Viin gjør Spottes, og stærk Drik, at en larmer, og 1
 Det er en Snare, at opsluge de Hellige, og efter Løfter 25
 23 Ved ikke Brød hos en, der haver et ont Dye, og have 6
 En Dranker og Graadser skal blive arm, og Sovn gjør 21
 27 Roes dig ikke af den Dag i Morgen, thi du veed ikke 1
 Om du vil støde en Daare i Morteren, skal dog ikke hs: 22
 Du skal grandt kiende dine Faars Skikkelse, sæt dit H: 23
 28 Saligt er det Menneske, som altid frygter; men den, 14
 29 En Uretfærdig er de Retfærdige en Bedrøffelighed 27
 Cap. Prædikers Bog. 11
 2 Jeg saae alle mine Sierninger, det var alt Forsængel: 11
 3 Hvo veed, om Menneskens Mand farer høyt op, og 21
 4 Vee den, som falder, og der er ingen anden til at op: 10
 Korvar din Fod, naar du vil gaae til Guds Huns, og 17
 7 Sorg er bedre end Latter; thi Hiertet kan forbedres 3
 De Viises Hierte er i Corrigs Huns, men Daarers 4
 Det er bedre at høre en Viis skielde, end en Daares S: 5
 Fortryffelse kan gjøre en Viis gal, og Gave fordærve et 7
 8 En haver ikke Magt at forhindre Manden paa Dødens D: 8

12 Tænk paa din Skaber i din Ungdom, for de onde Dage
Cap. 12 12 Esaiæ Prophetie. B.

1 En Dre kiender sin Eyermand, men Israël kiender det 3
2 Fra Gudssole indtil Hovedet er intet heelt, men Saar og 6
3 Naar I udbrede eders Hænder, vil jeg stikle mine D: 15
4 Kommer, lader os gaae i Rette med hverandre! om 18
5 For Zions Døttre ophøyer sig og gaae med oprakte H: 16
6 Hvad skal jeg gjøre ved min Viingaard; jeg ventede af 4
7 Der er Viber og Viin i deres Giestebuder; men de vil 12
8 Vee den, som siger om det Onde got, og det Gode 20
9 At de ikke see med Øyne, eller høre og forstaae med sit 10
10 Beslutter et Raad, og det skal blive til intet, taler et 10
11 Her er jeg og de Børn som Herren haver givet mig til 18
12 Thi de, som prise dette Følk salig, forføre det, og de 16
13 Derfor kan Herren ikke glæde sig over de Unge; thi 17
14 Herrens Aands Wiisdom, Raad, Styrke, Kundsk: 2
15 Han skal ikke damme efter det, som hans Øyne see eller 3
16 En Ulv skal holde sig til et Lam, og en Pardon ligge hos 6
17 I skal drage Vand med Glæde af Saligheds Kilder 3
18 Taffer Herren, paakalder hans Navn, kundgior hans 4
19 Hvorledes er du falden, du Morgenstjerne, du er ned 12
20 Du sagde i dit Hierte, jeg vil opstige til Himmelen, op 13
21 Jeg vil lægge Røglen paa hans Skuldre, han skal op: 22
22 Det skal gaae Præsten, som Følket, den, der kiøber, som 2
23 Thi Landet er besmittet, de forvende Love og Skikke 5
24 Bliver en Ugudelig benaadet, lærer han dog ikke Ret: 10
25 Herren! i Angesten besøgte de dig, og udsøgte deres stille 16
26 Vi have givet Pagt med Døden, og Forbund med Hel: 15
27 Herren haver udsøgt over eder en dyb Søvnns Aand, og 10
28 At al deres Syn skal være som en beseglet Bogs Ord 11
29 Holder et Menneske for en Syndere for Ordet Skyld 21
30 Tusinde skal flye for eens Skielden, ja for fem, som se: 17
31 Bøvelse haver betaget Hyllere, som siger: hvo af os 14
32 Søger i Herrens Bog, og læser, der fattedes ikke en 16
33 Der skal være en hanet Vey; ingen Ureen skal gaae der: 8
34 Beskif dit Huns, du skal døe, og ikke leve 1
35 Krygt ikke, jeg er med dig, see ikke om til andre; thi 10
36 De Fattige leede efter Vand, og der er intet, deres 17
37 Jere mindre end intet, eders Gierninger er værre end 24
38 Jeg opvækker et Følk af Norden, det skal komme fra 25
39 Jeg saae efter Raadaivere, der var ingen jeg kunde sp: 28
40 Han skal ikke sonderbryde det knusede Kor, ikke slukke 3
41 Hver som er kaldet i mit Navn, haver jeg stæbt til min 7
42 Vee den, som trætter med den, der dannede ham; mon 9

1-3-12
 1-4-12
 2-4-12
 3-1-12
 1-1-21
 16-2-23
 27-1-16

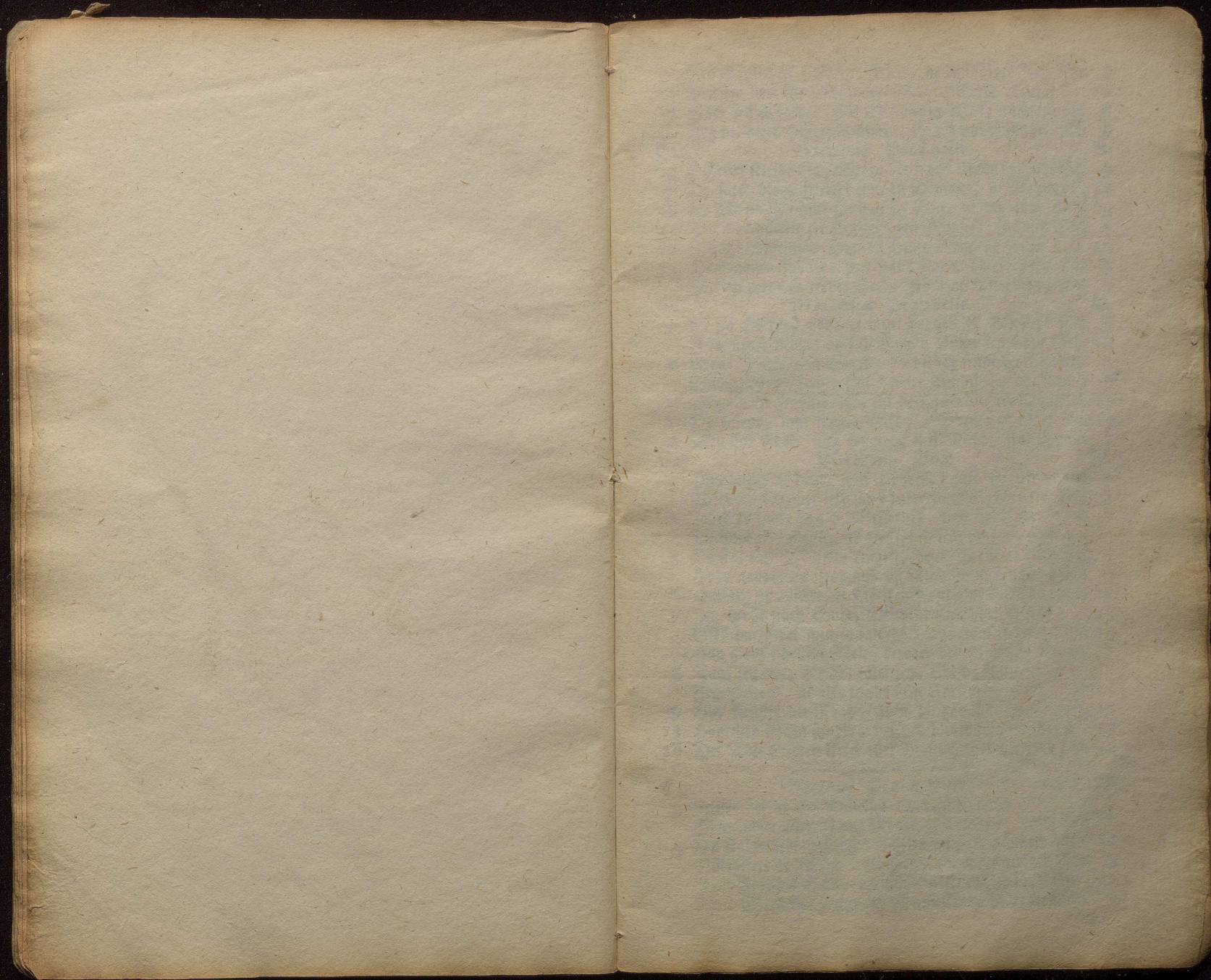
Dine Guder, som du haver, lad dem frelse dig 28
 Fjendes paa dine Fjende de fattige uskyldige Stoles Blod 34
 Du haver bedrevet Hoer med mange Dolere, dog kom 1
 Hun besmittede Landet, hun bedrev Hoer med Sten og 9
 Kiend din Misgjörning, at du haver gjort din Guld im: 13
 Vi syndede imod Guld fra Ungdommen, var Guds R: 25
 4 Plojer Eder nyt Land, og saae ikke hos Torne 3
 De kiende mig ikke, ere wiise til at giøre ond, vide ikke 22
 5 Lob paa Gaderne, see om nogen gjør Ret, søger efter G: 1
 Herre! dine Dyne see efter Sandhed, du slog, men de 3
 De nægte, at Ulykke skal komme, Sverd og Hunger skal 12
 6 Enhver er saare gierig fra mindste til største; Proph: og 13
 De lægte mit Folkes Forskyndelse, sagde Fred, dog der 14
 Spørger hvor den gode Ven er, vandrer paa den, og 16
 Et stort Folk af Nordens Land skal opvækkes fra Jord: 22
 Vi have hørt Røgtet, vore Hænder ere nedstunkne, Ang: 24
 7 Mon de gjør mig Fortrød, siger Herren? de gjør sig 19
 8 Der var ingen som angrede sin Ondskab, løbe som Heste 6
 De Wiise ere bestæmmende, de forkaste Herrens Ord 9
 Og vidste ikke, at de skulde være skamsfulde, derfor skal 12
 9 Sid jeg havde i Orken et Herberge, saa vilde jeg forlade 2
 Thi hver Broder kluffer og vandrer som Bagvaslere 4
 Du boer midt iblandt Bedragere, de vægre sig at kiende 6
 11 Jeg var som et Lam, og vidste ikke at de havde Anslag 19
 Spaae ikke i Herrens Mavn, saa skal du ikke døe ved 21
 13 Stederne mod Sonden ere tilslukte, og der ingen som opl: 19
 15 Jeg haver ødet dit Ord, det var mig til Fryd, thi jeg 16
 16 Jeg giøre værre end eders Fædre, og vandrer efter eders 12
 Jeg sender Gistere, de skal fiske dem, og Jægere, de skal 16
 17 Forbandet er den Mand, som forlader sig paa Mennesker 5
 Hiertet er bedrageligt, meer end alle Ting, ulægeligt 9
 Herre! læg mig, saa læges jeg! frels mig, saa frelses 14
 20 Naar jeg taler, maage jeg skrige om Døds, thi Herrens 8
 Jeg vilde ikke tale, men det var i mit Herte som Jld 9
 23 Propheten og Præsten ere Dyeuskalke, jeg haver fundet 11
 Jeg sendte Propheterne, og de løb, jeg taledes ikke til 21
 Folket høre mit Ord; havde de omvendt dem fra deres 22
 Mit Ord er som Jld og Hammer, der kan senderslaae 29
 30 Dine Elskere have glemt dig; jeg slog dig for dine G: 14
 31 Efter jeg var omvendt, slog jeg mig, og var bestæmt 19
 De skal ikke lære sin Næste, thi de skal alle kiende Her: 34
 Cap. Ezechie Prophetie. B.
 3 Naar jeg siger til den Ugudelige: du skal døe, og du ikke 18
 Jeg vil lade din Tunge hænge ved din Gane, at være si: 26
 A 5 8 Dryd

8 Bryd igiennem Væggen, og seer Orme og Dyr's Signel: 10
 11 Jeg vil give dem eet Hjerter og en nye Aand, borttage 19
 12 Hvad er det for Ordspøg de have: Dagene skal forløb: 22
 13 Vee de daarlige Propheter, som gaar efter egen Aand 3
 14 Siger Fred, der er ikke, bygger en Væg, og skræmmer an 10
 15 Vanhellige for en Haand fuld Byg, domme Sielen til 19
 16 Jlden fortærer begge Ender, mon det skulde due til nog: 4
 17 Jeg gik forbi og saae dig nedraad i dit Blod, lev! ja 6
 18 Dit Navn udkom til Hedningene ved min Fødsel, som 14
 19 Men du bedrev Horerie, og udsatte over dem som gik 15
 20 Hvad siger I, Fædrene aad sure Druer, men Børnene 2
 21 Den Siel, som syndet, skal døe; en Søn skal ikke bære 20
 22 I sagde: Herrens Vey er ikke ret; mon ikke eders Beye 25
 23 Naar en Retfærdig vender sig fra sin Retfærdighed, og 26
 24 Kast fra eder alle eders Overtredelser, gjør eder et nyt 31
 25 Præsten forvender min Lob, gjør ikke Forskiel paa en H: 26
 26 Jeg ledte efter en Mand, som vilde staae i Gabet for 30
 27 De skal høre dine Ord, men ikke gjøre derefter; thi H: 31
 28 Men naar det kommer, da skal de fornemme, at en Hr: 33
 29 De ledte ikke efter det, som var tabt, men med Haardh: 4
 30 Jeg vil stænke reent Vand over eder, og I skal blive re: 25
 31 Gog skal komme mod Siderne af Norden, og mange F: 15
 Cap. Daniels Prophetie. W.

1 Daniel vilde ikke besmittes af Kongens Mad og Vin 8
 2 Nebucadnezar aad Urter som Dren, havde Rægler som 33
 3 Belshazzar saae Haandbladet, hans Tanker forfærdedes 5
 4 Etkel, du er veyet i Vægstaalen, og fundet for let 27
 5 Christus skal udryddes, og der skal ingen være for ham 26
 6 Han skal bemægtige sig Riget med smigrende Ord 21
 7 De, som have retfærdiggjort mange, skinne som Stier: 3
 8 I Endens Tid skal mange randsage den, og Kundskab 4
 9 De Onde skal handle ugudeligt, og ikke forståe det, men 10
 Cap. Hoses Prophetie. W.

1 Jeg vil lokke og føre henbe i Drken, og tale tierligen 14
 2 Jeg vil troelove mig dig i Retfærdighed, i Dom, i Mist: 19
 3 Sværgen, Løgn, Mord, Tyverie og Horerie bryder ud 2
 4 Du skal ikke gjøre Bræste-Embode, du haver forglemmt 6
 5 De omvendte sig, men ikke til den Høvesse, de var faldt 16
 6 Ikke een tilbage, thi vee dem, naar jeg viger fra dem 12
 7 Din Fordervelse er af dig selv, men i mig er din Hielp 9
 8 Jeg vil forløse dem af Helvede, Fortrydelse skal skinde 14
 Cap. Michæ Prophetie. W.

1 En Mand efter egen Aand opdigte Løgn til Behag 11
 2 Propheterne hvide deres Tænder, raabe Fred; men hv: 5
 Jeg

1 Jeg er fyldt af HErrens Kraft, at kumbgiøre Jacob sin 8
 2 Præster lære for Betaling, siger: HErren er midt ibt: 11
 7 Naar jeg er falden, skal jeg staae op igien; naar jeg sid: 8
 Jeg vil bære HErrens Drede; thi jeg haver syndet mod 9

Cap. Sacharia Prophetie. B.

3 HErren skielde dig, Satan! er denne ikke en rygende Br: 2
 7 De satte deres Hjerter som en Demant, at ikke høre L: 12
 8 Di Mand skal tage fat paa en Klig, vi vil gaae med 23
 11 Jeg vil udslutte ere Hyrder i een Naaned; thi min Siel 8
 12 Jeg vil udøse over Davids Huns Bønnens Mand 10
 13 Naar nogen spaaer, skal hans Fader og Moder, som 3
 Jeg vil føre den tredie Deel i Jden og luttre den, som 9

Cap. Malachia Prophetie. B.

1 Er jeg HErre, hvor er min Frygt? I Præster! som 6
 2 I fremføre Rovet og det Syge; skulde jeg have Beh: 13
 3 Lægge I ikke paa Hierte, da vil jeg sende Forbandelse 2
 11 Thi Præstens Læber skal bevare Kundskab; thi han er 7
 3 Vi prise de Hoimodige, thi de Ugudelige ere opbyggel: 15
 De talede, som frygte Gld, HErren har givet Agt 16
 4 Men for Eder, som frygtede mit Navn, skal opgaae 2

Cap. Viisdoms Bog. B.

1 Han findes af dem, som ikke friste ham, og ikke vantr: 2
 2 Viisdom kommer ikke ind i en arrig Siel, eller i et Leg: 4
 2 Fader os lumre paa en Retfærdig, han bebrejder os at 12
 De have ikke Haab, at Hellighed skal lønnes, og skien: 22
 5 De skal tale af Mands Angest, denne havde vi til Fatter 3
 Hvad gaaer os Hoimod og Rigdom med overdaadig 8
 6 Omsorg at oplære, er Kierlighed, at give Agt paa Loven 19
 7 Jeg lærde uden Svig, og meddeeler uden Avind 13
 Gld har givet mig at tale de Ting, som er værd; thi 15
 8 Han gives i hellige Sieler, berøder den til Guds Venner 27
 8 Naar jeg tier, hie de, taler jeg, give de Agt, lægge G: 12
 Jeg fornåm, at ikke kunde fane Forskand, uden Gld 21
 9 Hvo kiendte dit Raad, uden du gav Viisdom, va f: 17
 11 Hvormed nogen synder, dermed bliver han og plaget 17
 16 Der lagte hverken Urter eller Plaster, men dit Ord, G: 12

Cap. Mathæi Evangelium. B.

3 Viiser derfor Omvendelses værdige Frygter 8
 4 Dren ligger allerede hos Roden af Træerne, hvert Træ 10
 4 Du skal tilbæde HErren din Gld og tiene hamnem allene 10
 5 Salige ere de fattige i Manden, thi Himmeriges Rige 3
 7 Jere Jordens Salt, dersom Saltes mister sin Kraft 13
 8 Fader Eders Lys skine for Menneskene, at de se deres 14
 Jeg

- Jeg er ikke kommen at opløse Loven eller Propheterne 17
 Uden Eders Retfærdighed overgaaer de Skriftfoges og 20
 Eder Tale skal være ja, ja, nej, nej; men hvad der 37
 6 Lad din venstre Haand ikke vide hvad din højre gjør 3
 Thi hvor Eders liggende Fæe er, der vil og eders Hierte 21
 Ingen kan tiene to Herrer, eller Guld og Mammon 24
 7 Du Dyenskalk, drag først Bielen ud af dit Dye, og du 5
 Giver ikke Hunde det Hellige, kaster ikke Perler for S: 6
 Den Vort er viid og den Vey er bred, som fører hen til 13
 Af deres Frugter skal I kiende dem; kan man sanke Dr: 16
 Ikke enhver, som siger H Erre, H Erre, skal indgaae i 21
 Mange skal sige til mig: vi have prophetet i dit Ravn 22
 Han lærde dem, som den, der havde Kyndighed, og 29
 8 En Skriftfog sagde: Mester! jeg vil følge dig hvor du 19
 Jesu svarede: Hæve have Graver og Fugle have Rede 20
 Naar de forfølge eder i denne Stad, da flyr til en and: 23
 10 Udspørger hvem som er det værd, og bliver der indtil 11
 Hvad jeg siger eder i Mørket, det taler i Lyset, hvad I 27
 Frygt ikke for den, som ihjelslaaer Legemet, men kan ikke 28
 11 Vi pibede for eder, og I vilde ikke dandse, vi sang Klage: 17
 Menneskens Søn eder og drifter; see hvilken Graadser 19
 Læger mit Nag paa eder, og lærer af mig; thi jeg er 29
 12 Hvorledes kan I tale godt, efterdi I ere onde, thi af D: 34
 I skal giøre Regnskab paa Dommens Dag for hvert 36
 Af dine Ord skal du siges retfærdig, af dine Ord skal 37
 Den onde hoeragtige Slægt søger efter Legn, og dem 39
 13 Der gif en Sædemand ud at saae, og i det han saae 3
 Eder er det givet at forstaae Guds Riges Hemmeligh: 11
 Der Groden voxte, da lod ogsaa Klinten sig tilsyne 26
 Guds Rige lignes ved en Suurdey, hvilken en Qvinde 33
 Da han fandt en kostelig Perle, gif bort og solgte alt 46
 14 Herodias Datter dandsede, og hun behagede Herodes 6
 15 I have tilintetgjort Guds Bud for eders Skiffes Skjld 6
 Weed du, at Phariseerne have forarget sig, der de hørde 12
 Al Plantelse, som min Fader ikke haver plantet, skal m: 13
 Lad dem fare, Blinde ere Blindes Vejledere; men naar 14
 Jeg er fun udsendt til de fortabte Haar af Israels Huns 24
 16 I Dyenskalk! Himlens Skikkelse vide I at domme; kan 39
 Læger eder være for Phariseernes Suurdey 6
 Jeg vil give dig Himmeriges Røgel; hvad du binder paa 19
 Vrig bag mig, Satan! du er mig til Forargelse, og 23
 Hvad gavner det et Menneske, at han vandt den gandske 26
 17 Paa det vi ikke skulle forarge dem, da tag den Stater 27
 18 Uden I omvender Eder, og bliver som Børn, komme I 3
 Det

17 Det er fornødent, at Forargelsen skulle kofte; dog, vee 7
 19 Ingen er god, uden Guld; vil du til Livet, da holdt B: 17
 20 Hos Mennesket er det umueligt; men hos Guld er det 26
 21 Hver den som forlader Huus, Brodre ic., skal faae det 29
 22 En Huusbond udgik tidlig at leje Arbejdere i sin Ving: 1
 23 Min Kalk skal I vel drikke, og den Daab, som I døbes 23
 24 Hvillen af de to Sønner gjorde ic.? Toldere og Skjoger 31
 25 Den Steen, som Bygningsmændene forskjode, er bleven 42
 26 Hvo som falder paa denne Steen, skal sendeslødes; mi: 44
 27 Brylluppet var vel bereed, men de Budne var det ikke v: 8
 28 Thi mange ere kaldede, men faae ere udbalde 14
 29 Det andet er ligesom dette: du skal elste din Næste liges: 39
 30 Paa Mose Stool sidde Skrifstolge og Phariseer 2
 31 De binde svære Byrder, som man vanskelig kan bære, og 13
 32 Vee eder! I lukke Himmerige for dem, som ville gaae 4
 33 I drage om til Lands og Vands, og gjøre een Tilhæng: 15
 34 I rense Bøgeret udbortes, men indentil er det fuldt af 25
 35 I Hugorme! hvorledes kunde I undsige Helvedes Dom 33
 36 Jeg sender Eder Profheter og Viise, som I skal forfø: 34
 37 Hvor ofte vilde jeg forsamlere dine Børn, og I vilde ikke 37
 38 Mange skal komme i mit Ravn, og sige: jeg er Kristus 5
 39 Evangelium skal prædikes i Verden til et Vidnesbyrd 14
 40 Thi falske Christi skal gjøre store Ting, at de Udvalde 24
 41 Himmel og Jord skal forgaae, men mine Ord skal ikke 35
 42 Naager derfor; thi I vide ikke hvad Tid eders HErr 42
 43 Ti Jomfruer tog deres Lamper og gik ud mod Brudg: 1
 44 Stik dit Sverd i sin Sted, hvo som drager Sverd, sk: 52
 45 Min Guld! min Guld! hvorfor haver du forladt mig? 46
 46 Vær dem at holde alt det jeg haver besalet eder, og see 20
 Cap. Marci Evangelium B.

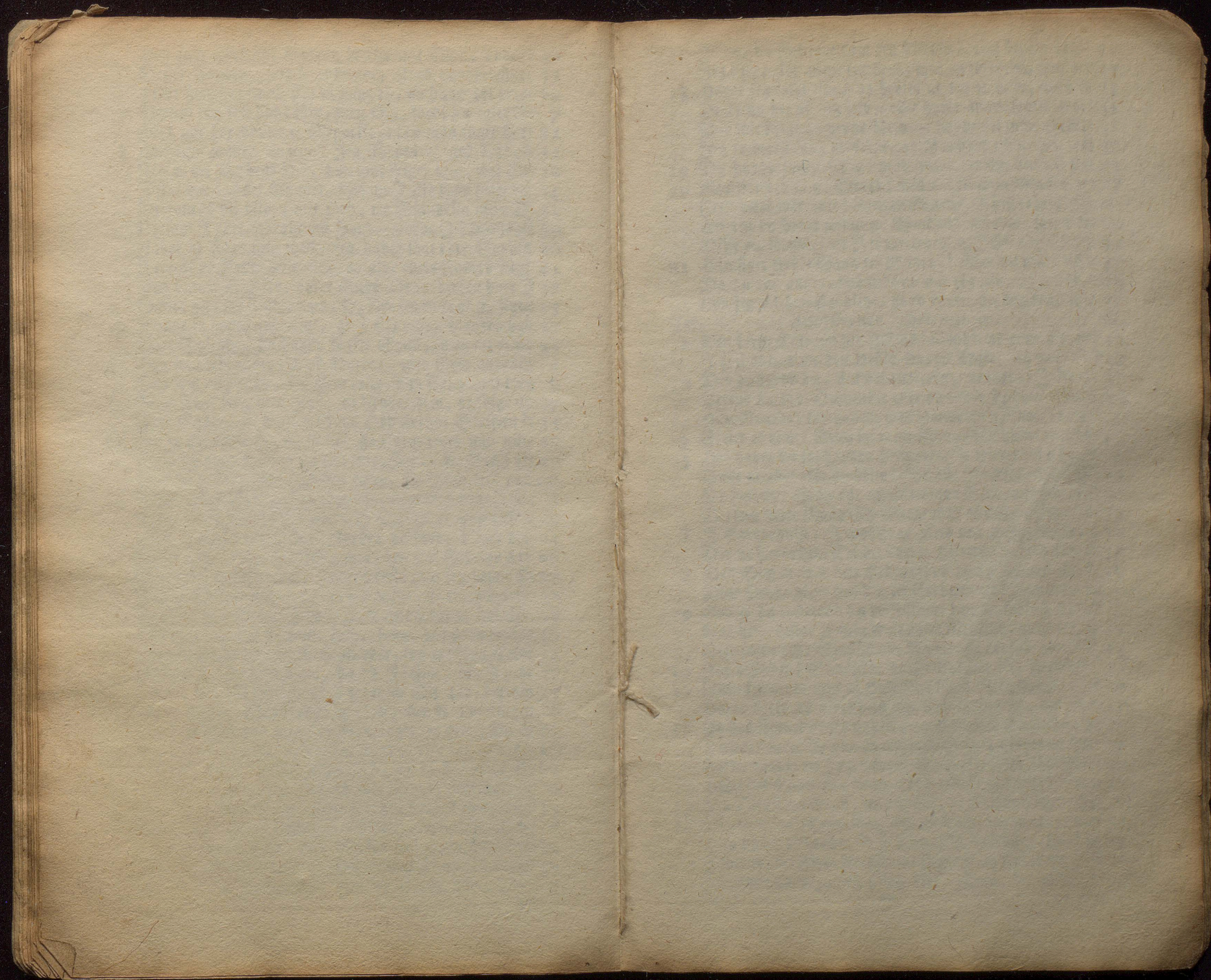
1 Følger mig, saa vil jeg gjøre eder til Menneskers Fisk: 17
 2 Der Phariseerne saae, at Jesus aad med Toldere og S: 16
 3 De Karste have ikke Lægen behov; jeg er ikke kommen at 17
 4 Gaa hen til dit Huus, og forkynde hvor store Ting HErr: 19
 5 Herodes frygter for Johannes, vidste at han var hellig 20
 6 Indbortes af Menneskenes Hierte udgaae vnde Lanker 21
 7 Derfor dit Dye forarger dig, fast det fra dig, det er d: 47
 8 Karer I ikke vild, at I vide ikke Skriften, ey heller S: 24
 9 I skal hades af alle for mit Navns Skyld, men hvo som 13
 10 Jesus bebrydede deres Vantrøe og Hiertes Haardhed 14
 11 Disse Tegn skal følge dem som træ: i mit Ravn skal de 17
 12 HErrn arbejdede med dem og stadsfælede Ordet ved 20

Cap. Lucae Evangelium. B.
 1 De Hungerige haver han opfyldt med gode Gaver, og 53

Naar vi ere friede af vore Fienders Haand, skulde vi 74
 2 Vidste I ikke, at jeg bør være i de Beskillinger, som ere 49
 3 Stridsmændene spurgte Johannes: hvad skal vi gjøre? 14
 7 Hvad ere I udgaaet at see? et Kør, som rores af V: 24
 En havde to Skyldnere, og eftergav dem Gielden 41
 For hendes mange Synder er forladt, og efter hun meget 47
 8 Intet er skilt, som jo skal blive aabenbaret, intet er 17
 10 Gaaet bort; jeg sender eder som Lam midt iblandt Ulve 3
 Hvo eder høre, høre mig, hvo eder foragte, foragte mr: 16
 Glæder eder ikke derved, at Aanderne ere eder underd: 20
 Jeg priser dig, Fader! at du haver skilt det for de B: 21
 Et Menneske gik fra Jerusalem og faldt blandt Nævere 30
 Et er fornødent. Maria haver udvalgt den gode Part 42
 11 Veder, eder skal gives, leder, I skal finde, banker, eder 29
 Hvo som ikke er med mig, er imod mig; hvo ikke sanker 3
 Han tager sig andre Aander til sig, som ere værre end h: 26
 Ja, salige ere de, som høre Guds Ord, og bevare det 28
 Ingen tænder et Lys og sætter det under en Stieppe, m: 33
 Naar dit Dye er eensfoldigt, er dit Legem lyst, men dets: 34
 12 Hver den som bekiender mig for Menneskene, den skal 8
 Du Naar! i denne Nat kræve de din Siel; hvem skal 20
 Bekymrer eder ikke for eders Liv, hvad I skal æde, ikke 22
 Soger heller Guds Rige, saa skal alle disse Ting tillæg: 31
 Lad eders Aander være ombundne, og eders Lys brænd: 35
 Den Tjener, som veed sin Herres Willie, og ikke gjør dt: 47
 Jeg er kommen at kaste Ild paa Jorden, hvad vil jeg, at 49
 Meene I, at jeg er kommen at sende Fred paa Jorden? 51
 13 Jeg siger eder: dersom I ikke omvender eder, skal I liges: 3
 Stræber alvorlig at indgaae igiennem den snævre Port 24
 Jeg kiender eder ikke, hvenden I ere; viger alle fra mig 27
 14 Gik ud til Veye og Gierder, og roed dem at gaae ind 23
 Hvo iblandt eder, som vil bygge et Taarn, sidder ikke 28
 Ligesaa enhver af eder, som ikke forlader alt det han h: 33
 15 Der er Glæde over en Synder, som omvender sig, m: 7
 Begierede at fylde sin Bug med Mast, som Svinene 16
 16 I ere de, som retfærdiggjøre eder selv, men Guds kiend: 15
 Guds Rige forkynedes ved Evangelium, og hver trænger 16
 Det er lettere at Himmel og Jord forgaaer, forend en 17
 Hører de ikke Mosen og Profeterne, skal de heller ikke 31
 17 Dersom I have Troe som et Senneps-Korn, maatte I 6
 Naar I haver gjort alt det eder er befaleet, da sig: vi 10
 De skal ikke sig, see her eller der, thi Guds Rige er ind: 21
 De æde, drucke og toge til ægte, bleve udafstede, indtil 27
 18 Skulle Guds ikke rædde sine Udvalde, som raaber til h: 7

18 Dog naar Menneffens Søn komer, mon han skal finde 8
 19 Tolderen slog sig for sit Brøst, Guld være mig Synder 13
 20 Sachens sagde: Halvedeelen giver jeg de Fattige, og 8
 21 I Dag er dette Huus vederfaret Saliggiorelse, efterdi 9
 22 Og han kaldte ti af sine Tienere, og fik dem ti Pund, og 13
 23 For dog hid mine Tiender, som ikke vilde at jeg skulde 27
 24 Jeg siger eder: dersom disse skulle tie, da skulde Steen: 40
 25 Vidste du paa denne din Dag de Ting, som tiener til di: 42
 26 Mit Huus skulde være et Bedehuus, men I haver gjort 46
 27 Hvilket som agtes værdig at faae hin Verden, tage hv: 35
 28 Jeg vil give eder Mund og Wijsdom, hvilket alle eders 15
 29 Denne Kalk er det nye Testamente i mit Blod, hvilket 20
 30 Den største iblandt Eder skal være som den yngste, og di: 26
 31 I, som ere bleuene varagtige i mine Tienstler 28
 32 Jeg bad for dig, at din Troe ikke skal aflade; naar du 32
 33 Fader! om du vil tage denne Kalk fra mig, skee ikke min 42
 34 I ere udgangne, som til Kædere, med Sværd og Sten: 52
 35 Herren vendte sig og saae paa Peder, og Peder kom h: 61
 36 Og deres og de ypperste Presters Strig fik overhaand 23
 37 Vi faae det vore Gjerninger forskyldte, men disse handl: 41
 38 Var ikke vore Hjerter brændende i os, der han talede 32
 39 At prædike i hans Navn Omvendelse og Syndernes Forl: 47
 40 Cap. 13 Johannis Evangelium, 13
 1 Saa mange, som ham annammede, dem haver han 12
 2 Ordet blev Riid og boede iblandt os, og vi saae hans 14
 3 Jeg er intet uden hans Røst, som raaber i Østen, retter 23
 4 Johannes seer Jesum komme, siger: see det Guds Lam 29
 5 Mange troede paa hans Navn; men Jesus betroede sig 23
 6 Uden nogen bliver sed paa nye, kan han ikke see Guds R: 3
 7 Saa elskede Gld Verden, at han gav sin eenbaarne S: 16
 8 Hvo som troer paa ham, dømmes ikke; hvo som ikke 18
 9 Denne er Dommen, at Lyset er kommen i Verden, og 19
 10 Den som haver Bruden, glæder sig over Brudgomens R: 29
 11 Han tør at døde, men mig at forruges 30
 12 Den som taler Guds Ord, giver Gld ham Anden 34
 13 Dersom du kendte den Guds Gave, hvo den er, som 10
 14 Hvo som drikker af det Vand, skal opvælde en Kilde til 14
 15 Den Time kommer, og er nu, at de sande Tilbedere 23
 16 De skal glæde sig tilhobe, baade den som saar og høster 36
 17 I sandsagede Skriften, og meene at I have et evigt Liv 39
 18 Jeg er kommen i min Faders Navn, og I annammede 43
 19 Arbejd ikke paa den Mød, som er forgængelig, men 27
 20 Ingen kan komme til mig, uden Faderen saar drage h: 44
 21 De skal alle blive lærde af Gld; hver derfor, som hører 45
 22 Hvo

Hvo som æder mit Kiød og drikker mit Blod, bliver i 56
 Det er Manden, som levedegier, Kiødet gavner intet 53
 Veder svarede: hvem skal vi gaae til, du haver det evige 68
 7 Verden kan ikke hade eder, men mig, fordi jeg taler 7
 Men vor Lov dømer et Menneske, uden man faaer hørt 51
 8 Kvinden sagde: ingen. Jeg ikke hell; gik bort og 11
 Jeg er det Verdens Lys, hvo som følger mig, skal ikke 12
 Skal doe i eders Synder, dersom I ikke faae troet det 24
 Dersom I vil blive i mit Ord, ere I sandelig mine D: 31
 Dersom I vare Abrahams Børn, gjorde I Abrahams 39
 I søge at slaae mig ihjel, jeg haver sagt eder Sandh: 40
 I ere af en Fader Dievelen, og gjør eders Faders Beg: 44
 Hvo som er af Guld, hører Guds Ord, derfor høre I 47
 Sagde jeg: jeg kender ham ikke, blev jeg en Løgner, liges: 55
 9 I dette er noget underligt, at I ikke vide, hvorfra han 30
 Være I blinde, da havde I ikke Synd, men nu vi see 41
 10 Hvo som ikke gaaer ind ad Døren, men stiger andenst: 1
 Den som gaaer ind, skal blive salig, han skal gaae ind og 9
 Mine Faar høre min Røst, jeg kender dem, de følge m: 27
 I ere Sænder, til hvilken Guds Ord stede, Skriften k: 35
 11 Jeg er Opstandelsen og Livet, hvo som troer paa mig 25
 Jesus sagde: dersom du kan troe, skal du see Guds D: 40
 Dersom vi lade ham saaledes giøre, skulle alle troe paa 48
 12 I have altid fattige hos eder selv, men mig have I ikke 8
 I see, at I udrette slet intet, al Verden er gaaet efter 19
 Alden Hvedekornet falder i Jorden og doer, bliver det 24
 Diener nogen mig, han følge mig, den skal Faderen ære 26
 Min Siel er forfærdet, Fader! frels mig fra denne D: 27
 Naar jeg bliver ophøyet, vil jeg drage alle til mig selv 32
 Vandrør den Stund I have Lysset, at Mørket skal ikke 35
 Hvo mig foragter og mine Ord, haver den ham dømer 48
 13 Dersom jeg haver troet eders Fædder, saa ere I og skyld: 14
 Dersom I vide disse Ting, da ere I salige, om I gjør 17
 Derpaa skal alle kende, at I ere mine Disciple, dersom 35
 14 Jeg er Verden, Sandheden og Livet; der kommer ingen 6
 Hvo som troer paa mig, de Giørninger jeg gjør, skal h: 12
 Den Sandheds Aand, hvilken Verden ikke kan annaeme 17
 Hvo mig elsker, holder mine Ord, og vi skal giøre D: 23
 15 Hver Green paa mig, som ikke bær Frugt, borttager h: 2
 Være I af Verden, da elskte Verden hendes eget, men 19
 16 Naar Talsmanden kommer, skal han overbevise Verde: 8
 I skal græde og hyle, men Verden skal alæde sig: men 20
 I skal have Fred i mig. I Verden skal I have Trængsel 23
 17 Jeg beder ikke for Verden, men for dem du haver givet 9
 Ikke

Ikke at du skal tage dem fra Verden, men bevare dem 15
 Jeg beder ikke alene for dem, men og for dem, som ved 20
 18 Haver jeg tallet ilde, da bevis at det er ondt, men er 23
 20 Løber du det af dig selv, eller haver andre sagt dig det 34
 22 Var mit Rige af denne Verden, havde vel mine Tjenere 36
 24 Jeg er dertil fød, at vidne om Sandhed; hver den som 37
 19 Du havde ingen Magt mod mig, dersom den ikke var 11
 20 Rør ikke ved mig, Maria! men gå til mine Brødre, og 17
 22 Gør være med eder! ligesom Faderen udsendte mig, saa 21
 24 Efterdi du haver seet mig, Thomas! troer du; sialig ere 29
 26 Disse ere skrevne, at I skulle troe, at Jesus er Kristus: 31
 21 Han siger tredie Gang til Simeon: elsker du mig, da f: 17
 23 Da du var yngre, opbandt du om dig selv, og gik hvor 18
 25 Om jeg vil han skal blive, hvad kommer det dig ved, følg 22
 Cap. 21 Apostolernes Gierninger. 15. Kap. B.
 1 Den første Tale om det Jesus begyndte at giøre og lære 1
 2 I skal annamme den Hellig Aands Kraft, og være Vid: 8
 3 Der de horde det, stak det i Hjertet, de sagde: I Raad: 37
 4 Petrus sagde: Omvender eder og lader sig døbe i Jesu 38
 5 Han vishede, forvandede med mange Ord, lærer eder se: 40
 6 Gatter et andet Sind og vender om, at Synderne møde 19
 7 Hvi haver du sat dig den Ting for i dit Hjerte? du haver 4
 8 Bøde vi eder ikke ulovlig, I skulle ikke lære i hans N: 28
 9 De svarede: Man bør mere adlyde Gld end Mennesk: 29
 10 Dersom dette Raad eller Gierning er af Menneskene, bl: 38
 11 I Haardhalse! I modstaar altid den Hellig Aand, si: 51
 12 Der de horde det, skar det i deres Hjerte, de bede Tænd: 54
 13 Der Simon saae den Hellig Aand blev givet ved Apost: 18
 14 Dine Venge blive hos dig til Fordærbelse! meener du at 20
 15 Hvo er du, Herre? jeg er Jesus, den du forfølger; det 5
 16 Gaf hen, denne er mig et udvalgt Redskab, at bære mit 15
 17 Disciplene toge Saulus om Hatten og nedlod over M: 25
 18 Jeg befinder i Sandhed, at Gld anseer ikke Personer 34
 19 Røsten svarede mig af Himmelen: hvad Gld haver renset 9
 20 Haver Gld da givet dem lige Gaver som os, der troer 17
 21 Et Lys skinnede i Hængselet, og Herrens Engel slog B: 17
 22 Herodes satte sig paa en ophøjet Stool, gjorde en Tale 21
 23 Folket raabte til ham: det er Guds Røst, og ikke Men: 22
 24 Herrens Engel slog ham, for han ikke gav Gld Wren 23
 25 Du Dievelens Barn, fuld af List, al Nersærdigheds Fi: 10
 26 Vi ere ogsaa Mennesker, lige Vilkaar undergivne, som 15
 27 Han haver ikke ladet sig selv uden Vidnesbyrd, der han 17
 28 Foderne overtalede Folket, de skenede og slæbte ham ud 19
 29 Han formanede, at de skulle blive i Troen; os bør indg: 22

15 Han gjorde ingen Forskiel, i det han rensede deres H: 9
 16 Blev forbudet af den Hellig Aand, at tale Ordet i Asia 6
 17 En Kvinde, som dyrkede Guld, hørde til, hvis Hierte 14
 18 Om Midnat bade Paulus og Silas, de sang Guld L: 25
 19 Stofmestren var glad med alt sit Hush, i det han tr: 34
 20 De havde slaget os aabenbare, og skulde nu udføde os h: 37
 21 De vantroe Jøder vare nidkere, og gjorde Oprør i C: 35
 22 I Athenen græmmedes Pauli Aand, for Staden var afg: 16
 23 De Ublændige Fremmede stod ikke efter andet, end at 21
 24 Jeg betragtede eders Guddyrkelse, fandt Skrævet: for en 23
 25 De skulde søge Herren, om de kunde, sole og finde h: 27
 26 Guld, som haver overset i Vandtigheds Liden, byder 30
 27 De stode imod og bespottede; Paulus sagde: eders Blod 6
 28 Frygt ikke, taal, jeg er med dig, og haver meget Folk i 10
 29 Denne var noget undervist om Herrens Vey, bræn: 25
 30 Mogle, som vare besvarede, tog sig for at nævne Jesu 13
 31 Paulus forlængede Tiden indtil Midnat, da han vilde 7
 32 Den Hellig Aand vidner i hver Stad, at Daand og Er: 23
 33 Jeg vied, der skal indkomme svare Ulve, som ikke skal 29
 34 Og af eder skal opstaae Mænd, som tale forventede Ting 30
 35 Jeg haver ikke begiært Guld eller Guld, eller Klædebon 33
 36 Jeg viste eder at arbejde, saligt heller at give end at tage 35
 37 Der han ikke vilde lade sig overtale, sagde vi: I see Guds 14
 38 Sag saadan en bort af Jorden, thi det er ikke sømeligt 22
 39 Du fattede Væg! sidder du og dommer mig efter Loven 3
 40 Vær selmodig, som du haver vidnet her, saaledes bør dig 11
 41 Vi have fundet denne at være en Vefikense, og gjøre 5
 42 Der han talede om Retfærdighed og Dom, blev Felix 25
 43 Oplad deres Hjerne at omvende sig fra Mørket til Lys 18
 44 Da jeg bekom den Hielp af Guld, vidner jeg baade for 22
 45 Jeg raser ikke, Festus! men taler sande betænksomme Ord 25
 46 Der fattes lidet, du overtaler mig at blive en Christen 28
 47 Jeg vilde ønske for Guld, enten det fattes lidet eller meg: 29
 48 Os er bitterligt, at den Slægt her alle vegne Modsig: 22
 49 Cop. Pauli Epist. til de Romere. 11. B.
 50 Hans usynlige Kraft kan forstaaes af Sierningerne, saa 20
 51 Der de sagde sig at være vise, bleve de Daarer 22
 52 Haver forventet den Guds Sandhed til Lagn, tiendt Sk: 25
 53 Dretindere, Bagvaskere, Guds Hadere, Forhaanere 30
 54 Menneſte! kan du være undskyldt, at du dommer en an: 1
 55 Foragter du hans Godhed, Taalmodighed og Langm: 4
 56 Ikke Lovens Hørere ere retfærdige, men dens Giorere 13
 57 Du som lærer en anden, lærer du dig ikke selv? Du som 21
 58 For eders Skyld bespottes Guds Navn blandt Hednin: 24
 Den

3 Vi sig som nogle, vi vil giøre ondt, at der kan komme 28
 Intet Klod, bliver retfærdigt af Loven; thi ved Loven 20
 41 Bliver retfærdige uforkyldt af hans Naade ved den 24
 41 Afslaffe vi Loven formedelt Troen, det være langt fra! 31
 4 Den som ikke orbryder, men troer paa den som retfærd: 5
 41 Loven gjør vrede, hvor den ikke er, kiendes heller ikke 15
 5 Da vi ere retfærdiggjorte af Troen, da have vi Gæd 11
 41 Vi rose os i Trængsel, efterdi den gjør os taalmodige 3
 41 Vel kom af et Galds Gøddommelse; men Naade- Gaven 16
 41 Hvor Synden er overflødig kiende, per er Naaden bl: 20
 6 Langt fra, vi som ere døde fra Synden, hvorledes skulle 2
 41 Syndens Guld er Døden, men Guds Naade- Gave er 23
 7 Vi skal tiene i Mandens nye Væsen, og ikke i Boastab: 6
 41 Jeg levede nogen Tid uden Lov, men der Budet kom, bl: 39
 41 Jeg haver Lyk til Guds Lov efter det indbortet Men: 22
 8 Der er ingen Gøddommelse for dem, som er i Christo 21
 41 De, som er efter Kiøbet, sonde de kiøbelige Ting, m: 5
 41 Kiøbet Gæds er Kiøbskab imod Guld, er ikke Guds 7
 41 Leve I efter Kiøbet, skal I doe, men døde I Kiøbet G: 13
 41 Vide vi med Christo, saa skulle vi og blive berliggjorte 17
 41 Alle Ting tiener dem til gode, som ikke Guld, de, som 28
 41 Hvo skal stille os fra Christi Kiørlighed, Trængsel eller 35
 9 Jeg ønskede selv fordom at være en forbandet Ting fra 3
 41 De kiende ikke Guds Retfærdighed, trængte efter at: 23
 41 Med Hjertet troer man til Retfærdighed, med Munden 19
 41 Troen er af Hørelsen, men Hørelsen er af Guds Ord 17
 41 Ere de afbrudte ved Bantroe, og du staer, vær ikke 20
 41 Ere Guds Fromhed og Strængbed, Strængheden m: 22
 41 Thi de Naade- Gaver og det Guds Kald er usfordødel: 29
 41 Bliver ikke skillede lige med denne Verden; men forv: 2
 41 Kiørlighed være uden Skromt, som hade det Onde og 9
 41 Overvindes ikke af det Onde, men overvinder det Onde 21
 41 Gjør du ondt, da frygt dig, han bær ikke Sværdet for: 4
 41 Vær ingen skyldig, uden at elske hverandre; thi hvo 8
 41 Annom de, som ere skøbelige i Troen, og dømmer ikke 1
 41 Guds Rige er ikke i Mød, men Retfærdighed, Fyld og 17
 41 Vi, som formaaer det, er skyldig at bære de Afsmægtig: 11
 41 Giv Agt paa dem, som gjør Splidagtigheder og Korar: 17
 41 De tiene ikke vor Hædre Jesus, men deres egen Bug 18
 Cap. Første Epistel til de Corinthier. 21
 41 Hver siger jeg er Pauli eller Apollus, Kepha, eller jeg 12
 41 Vi prædike den forstaaede Christum, som er Jødernes 23
 41 De daarlige Ting for Verden har Guld udvalgt at best: 27
 41 Kristus er bleven os af Guld til Viisdom, Retfærd: 39

22 Jeg agter ikke at vide noget, uden Jesu Christi fork: 2
 23 Det naturlige Menneske fatter ikke de Ting, som høre 14
 24 Den som er aagadelig, dommer alle Ting, og dommes 15
 25 Jeg gav eder Melk og ikke haard Mad, I kunde ikke 2
 26 Jeg lagde Grundvold som en viis Bygmester, efter den 10
 27 Verdens Wijsdom er Daarlighed, Guld griber de Wiise 19
 28 Vi gjør noget med egne Hænder. Naar vi overfkaendes 12
 29 Om I have ti tusinde Egentemestere, saa have I dog ikke 15
 30 Guds Rige bestaar ikke i Ord, men i Kraft 20
 31 I ere dyre kjøbte, ærer derfor Guld i eders Legeme og 20
 32 Omfkaarselen og Korhuden er inter, men at bevare G: 19
 33 Er du kaldet en Diener, behaare dig ikke: men kan du 21
 34 De, som bruger denne Vroen, og ikke vanbruger den 31
 35 Vi vide, at Kundskab opløser, men Kierlighed opb: 1
 36 Om Mad forærger min Broder, vil jeg ikke æde Kiød 13
 37 Jeg er bleven Joberne som en Jøde, at jeg kan vinde 20
 38 Hine, at de kan anname en uforgiengelig Krone, men 25
 39 Jeg undervinger mit Legem, fører det i Trældom 27
 40 Guld er trofast, som ikke lader friste over Formue, men 13
 41 I kan ikke drikke Herrens Kalk og Dievelens Kalk, I k: 21
 42 Enten I æde, drikke, eller gjøre noget andet, da gjør 31
 43 Der maae være Sekter iblandt eder, at de Retfærdige 19
 44 Der er mange Skrabelige, og en heel Hob søve iblandt 30
 45 Der er Forskiel paa Raadegaverne, men Vanden er den 4
 46 Dersom jeg taler med Engle Sanger, men havde ikke K: 1
 47 Jager efter Kierlighed, men vær nidkier at propheteere 19
 48 Jeg vil heller tale fem Ord med mit Sind, end ti tusin: 13
 49 Jeg høver arbejder overskudigere end de alle; dog ikke 10
 50 Naager op til Retfærdighed, og synder ikke; thi nogle 34
 51 Den første Adam er bleven til en Siel, den anden til en 45
 52 Cap: 12 Anden Epistel til de Corinthier. B.
 53 Vi vandte i Verden i Guds Retfærdighed, ikke i Kiødel: 12
 54 Guld være Tak, som giver Gæder i Christo, og aabenb: 14
 55 I som ere indskrevne i Christi Brev, ikke med Blæk, m: 3
 56 Hvillen gjorde os dygtige, ikke Bogstaven, der ihjels: 6
 57 Der ligger et Skiul paa deres Hjærter, naar de læse 15
 58 Elv ikke trætte, dersom bort udvortes Menneske af: 16
 59 Vi omgaaes ved Troen, ikke ved Beskuelsen, ere fremt: 8
 60 I Christo er et nyt Creatur, de gamle Ting ere forbig: 17
 61 Vi ere Sendebud i Christi Sted, lad eder forlige med 20
 62 Seem nu er den behagelige Tid, nu er Saliggjorelsens D: 12
 63 Ved Væge og Vanære, vunde og godt Rygte, som fork: 8
 64 Hvorledes kan Christus og Belial, en som troer med en 15
 65 Den Bedrøvelse efter Guld gjør Omvendelse til Salighe: 10
 66 8 Kien:

8 Kiende I Jesu Naade, som for Ederes Skyld blev 9
 9 Hvo karrig saer, skal karrig hosse; hvo som saer i 6
 10 Bore Strids Naaden ere ikke tiodelige, men magtige 4
 11 Jeg er nidkier at soye Eder til en Brand, at jeg kan 2
 Med sin Trædskhed fordærve den Enfoldighed i Christo 3
 Thi Satanas selv forvandler sig til Lysets Engel 14
 12 I Angesler; thi naar jeg er skoddelig, da er jeg magtig 10
 13 Prøv Eder selv, om I ere i Troen, eller kiende Jeder 5
 Cap. Epistel til de Galater. B.

1 Overtaler jeg til at troe Menneſter eller Guld, eller at 10
 2 Jeg er forstkæt med Christo, jeg lever ikke mig selv 20
 3 Hvo haver fortryklet eder, at I ikke skalle overtale af 1
 Saa mange som ere døbte til Christum, haver isort 27
 4 De ere nidkere at udelukke eder fra mig, at I skalle 17
 Mine Børn lile, hvilke jeg atter føder med Smerte 19
 Udslod Tienestegvindens Søn, den skal ikke arve med 30
 5 Bliv stadig i den Frieſhed, som Christus friegjorde os m: 1
 I Jesu formaaer hverken Omſtiærelse eller Forhud 6
 I ere kaldet i Frieſhed, misbruger den ikke ved Kiøbets 13
 Kiødet og Nanden er sat imod hvoandre, at I ikke skal 17
 6 Karer ikke vild, Guld lader sig ikke spotte; thi hvad et 7
 Cap. Epistel til de Epheser. B.

2 Opbygget paa Apostlernes og Propheternes Grundvold 20
 3 At begribe med alle Hellige, hvilke der er det Brede og 18
 4 Der de havde udsøgt, gave sig hen til alle Areenheds 19
 Afkæg det gamle Menneſte efter den forste Omgiængelse 22
 Ingen raaden Enak udgaae af eders Mund, men der: 29
 Og bedrove ikke den Hellig Mand, med hvilken I ere 30
 5 Waag op du, som sover, at Christus kan lyse for dig 14
 Omgaaes, som Viise, kiøber den beleplige Tid, thi 16
 6 Vi have Kamp mod Kiødet, Verdens Herre, Ondſk: 12
 Cap. Epistel til de Philippenser. B.

1 Brødrene ſit Mod af mine Haand, bleve dristige til at 14
 Christus forkyndes, enten af Skramt eller i Sandhed 18
 2 Skyld min Glæde i den samme Kiærlighed, ere eens ſind: 2
 Han fornædrede sig selv, blev lydig indtil Døden, ja 8
 Korarbejder eders Saliggjørelse med Frygt og Bøvelse 17
 3 Worde uſtraffelige iblandt den vanartige Slægt, I ſkinne 19
 De ſøge alle de Ting, som ere deres egne, ikke det som 28
 4 At ſkrive eder de samme Ting til, er mig ikke fortrydel: 1
 Mange omgaaes som Christi Korſes Fiender, hvis Ende 18
 4 Jeg formaaer alle Ting i Christo, som gjør mig ſtærk 13
 Cap. Epistel til de Coloffenser. B.

1 Takke Faderen, som gjorde os dygtige til de Helliges 12

1. Lad ingen berøbe eder ved Philosophie, eller Menneſt: 8
 2. Ere I oprethte med Chriſto, da ſøge de Ting ſom ere 1
 3. Døder eders Læmmar, Horerie, Blodagtighed, ond Lyſt 5
 4. Lad Chriſti Ord boe rigelig blandt eder i al Wiſdom 16
 5. Beder for os, at Gld vil oplade Ordets Dør, at tale 3
 6. Eders Tale være hydig, overſtroet med Salt, at I 6
 Cap. Anden Epift. til de Theſſaloniker. B.

1. Det er Retfærdighed hos Gld, at betale dem Trængſt: 6
 2. Naar han kommer paa hin Dag at blive herlig i ſine 10
 3. Lad eder alle bevrage, enten ved Mund eller Brev, ſaa 2
 4. Gld ſkal ſende dem kraftige Vilfarelſer, at de ſkal 11
 5. Holdt eder fra hver Broder, ſom omgaaes uſikkelig 6
 Cap. Forſten Epiftel til Timotheum. B.

1. Der ligger ingen Lov paa den Retfærdige, men paa den 9
 2. Hvilk vil, at alle Menneſter ſkal blive ſalig og loffe 4
 3. En ſtor Gudſkygtheds Hemmelighed, at Gld er oab. 16
 4. Gudſkygt er nyttig til alle Ting, haver Forjættelſe 8
 5. Lad ingen forage dig for din Ungdoms Eſthd, men 12
 6. Bliv hart ved Læſningen, Formanſken, Lærdommen 13
 7. Den ſom ſynder, overbeviſt for alles Naſyn, at de kan 20
 8. De, ſom vil worde rige, falde i Feiſtelse og ſkadelige 9
 Cap. Anden Epiftel til Timotheum. B.

1. Kom den Guds Raadegave iagen til at brænde, ſom er 6
 2. Thi Gld haver ikke givet os Frygtes Mand, men Magt: 7
 3. Derſom nogen ſtrider, bliver han derfor ikke kronet, derſ: 5
 4. Herren kender ſine; hvor ſom nævner Chriſti Navn, be: 19
 5. Guds Dienere ſor ikke ſtride, være milde, fordrage ont 24
 6. Med Sagtmødighed underviſer dem, ſom ſætte ſig imod 25
 7. Have Gudſkygtheds Skin, men nægte dens Kraft 5
 8. Den gandske Chriſt er indblæſt af Gld, og nyttig til 16
 9. Vredſke Ordet, holdt ved i tide og utide, overbeviſe 2
 10. De ſkal ikke fordrage ſund Lærdom, tage Lærere ſom 3
 11. Jeg haver ſtridet den gode Strid, fuldkommen Lobet 7
 Cap. Epiftel til Titum. B.

1. Man bør ſtoppe Munden paa de, ſom lærer for ſlem B: 11
 2. Greter ere ſidſte Kognere, onde Dyr, lode Fuge 12
 3. Alting er reent for de Reene, men de Beſmitte og B: 15
 4. De bekiende at kende Gld, men nægte det med Giernt 16
 5. De ſom have troet Gld, beſlutte ſig paa at overgaar 8
 Cap. Epiftel til de Hebræer. B.

1. Nægte vi ikke ſaa ſtor en Salighed, ſom tales ved Herrens 3
 2. See til, Brodret, at der ikke er noget ont vantroe Hierte 12
 3. Saa er der en Sabots Hvile tilbage for Guds Foll 9
 4. Det Gnds Ord er levende, kraftigt, og ſkarpere end 12

6 Have smaget Guds gode Ord og den tilkommende Verde: 5
 9 Hvor meget meere skal Christi Blod rensz eders Samv: 14
 10 Fader os gibe Aigt paa hverandre, med Tilskyndelse til 24
 Hvor meget værre Straf, som traar Guds Son med 29
 Det er forfærdeligt at indfalde i den levende Guds H: 31
 11 Det bør den, som kommer frem til Gld, troe, at han 6
 Formedelti Troe, nægte Moses, der han var bleven 24
 12 Efterdi vi have en Dob Vidner sat omkring os, lader 1
 Men dersom I ere uden Relselse, da ere I vægte og ikke 8
 13 Jeges efter Fred med hver Mand, og Helliggiorsfor 14
 Jesus Kristus er i Gaar og i Dag den samme, ja til 8
 14 Fader os gaae ud til ham udenfor Lyren, og høre hans 13
 Vi have her ikke blivende Sted, men søger efter det 14
 Cap. Jacobi Epistel. B.

1 Brødre! agte det for al Glæde, naar I falde ndi adst: 2
 2 Gattes nogen Viisdom, han beder af Gld, som giver 5
 Naar Begierligheden haver udsfattet, søder den G: 15
 3 Hvert Menneske vær snar til at høre, men langsom til 19
 2 Du haver Troen og jeg haver Sierningen, viis mig din 18
 3 Tungen kan intet Menneske tælle, den onde Ting er fuld 8
 Er ikke Viisdom ovenfra, men jordisk, naturlig, derv: 15
 4 I saae ikke, fordi I bede ilde, og fortære der i eders 3
 5 Viide I ikke, at Verdens Vensteb er Guds Fiendskab 4
 6 Holder eder nær til Gld, saa skal han holde sig nær til 8
 7 I leve kræselig i Velsst, søder eders Hierte paa en St: 5
 8 Bekiender Overtrædelsen for hverandre, beder for hv: 16
 Cap. Første Petri Epistel. B.

1 Paakalder den Fader, som dommer uden Persons Ans: 17
 2 Giorer eders Sieler kyndte i Sandheds Lydighed til at 23
 I, som ere igienfødte med uforfrænklig Sæd, Guds 23
 3 Og bygges selv som levende Steene, et aandeligt H: 5
 4 Hvad er det for Kors, dersom I synde og blive slagte 20
 I ere dertil kaldte; thi Kristus haver og lidt, som est: 21
 5 Værer reede at svare enhver, som begierer Regnskab 15
 6 Den som haver lidt i Riisdet, haver ladet af fra Synden 1
 7 Hvilket kommer dem fremmed for, da I løbe ikke med 4
 8 Tugen lide som en Vordet, men som Christen, da 15
 9 Dommen skal begynde fra Gld Huns; hvad Gade vi 17
 5 Rode den Guds Hiord, ikke tvungen, men frivillig 2
 6 Waager, fordi Dievelen gaaer omkring som en broende 3
 7 Staae ham imod faste i Troen, efterdi I viide, de lid: 9
 Cap. Anden Petri Epistel. B.

1 Hvo som ikke haver disse Ting, er blind, glemmer sine g: 9
 2 Vi have et fast prophetisk Ord, og I giore vel, at I 19

Der er ikke Prophetie fremført af menneskelig Villie 21
 De love Frihed, alligevel de er selv Fortræffens T: 19
 3 En Dag er for Herren som tusinde Aar, og tusinde Aar 8
 Cap. Johannes første Epistel. W.
 2 Hvo som siger, han haver kiendt ham, og holder ikke 4
 Kisdets Begieringer, Høns Begieringer og Livets 16
 Annihtien er udgaaen fra os, men de vare ikke af os 19
 3 See hvor stor Kierlighed Faderen haver givet os, at vi 1
 Hvo som gjør Synd, er af Dievelen; thi Dievelen 8
 Cain myrdte sin Broder, fordi hans Sierninger vare 12
 Vi haver kiendt Guds Kierlighed, og vi ere skyldige at 16
 Lader os ikke elske med Ord, men i Sierning og Sandh: 18
 Dersom Hjertet fordømmer os, da er Guld større, og 20
 4 Troer ikke hver Aand, men prøver Aanderne, om de 1
 Thi din, som er i eder, er større end den, der er i D: 4
 5 Den Guds Kierlighed er, at vi holde hans Bud, og 3
 Denne er den Syner, som har overvundet Verden 4
 Vi vride, vi er af Guld; den gandske Verden ligger i 19
 Cap. Johannes Aabenbaring. W.

1 Salige ere de, som læse, høre og bevare Prophetiens Ord 3
 2 Jeg haver det imod dig, at du forlod din første Kierl: 4
 3 Bliv vaagen, jeg haver ikke faaet dine Sierninger fyldt 2
 Jeg veed dine Sierninger; see! jeg haver givet en aaben 8
 Efterdie du er kunken, og hverken kold eller varm, skal 16
 Jeg haver staaet for Døren, og banker; dersom nogen 20
 5 Du haver gjort os til Konger og Præster for Guld, og 10
 7 Disse ere komne af den store Trængsel, og haver toet 14
 9 De skal ikke skade noget grønt, uden de Mennesker som 4
 10 Tag og opslug, den skal vrie i din Bug, men i din D: 9
 11 De skal fryde sig og sende hverandre Gaver, for disse 10
 12 De have overvundet ved Lammets Blod og Vidnesb: 11
 13 Et af Hovederne slaget til døde, det dødelige Saar 3
 14 De sang en nye Sang, ingen kunde lære den, uden de 3
 16 Den siette Engel udøste sin Staal paa Floden Euph 12
 17 Jeg saae Qvinden drukken af Jesu Vidners Blod, og 6
 19 Lammets Bryllup er kommen, hans Hustru haver ber: 7
 20 Jeg saae en Engel fare ned af Himmelen, som havde 1
 21 De Fregtaatige, Vantroer, Bederslyggelige, Manddr: 8
 Inter almindeligt skal komme ind i den, eller det, som 27
 22 Den som gjør Uret, gjør meere, den Retfærdige Retf: 11

Samlet af Hans Nielsen Sauge.

Bergen 1798. Trykt hos N. Dahls Efterlevneste.

15	—	01
1	—	01
1	—	+ 01
1	—	+ 61
1	—	01
1	—	+ 01
1	—	+ 61
1	—	01
1	—	01
1	—	+ 01
1	—	01

